

[Johan Philipsen.]

tuationen hidtil ikke har muliggjort det, der var den naturlige tanke, at det almennyttige byggeri først og fremmest kom de laveste indtægter til gode. Det ville altså sige, at der skulle ske en vis omflytning, men det har selve boligsituationen som sådan jo ikke muliggjort.

Så har jeg endelig lyst til at føje til, at min tilslutning til de 40.000 boliger pr. år skyldes, at vi selvfølgelig også havde et frit boligmarked i tankerne. Jeg er nødt til også at sige, at støtten til almennyttigt byggeri under de former, vi har nu, hvor man altså i realiteten holder privates byggeri ude fra udlejningsbyggeri, indeholder en meget klar forpligtelse for det almennyttige byggeri til at gøre det så billigt som muligt. Vi har jo set typehuspriser pr. kvadratmeter i den sidste tid, der er meget lavere end de satser, det almennyttige byggeri er kommet op på, og så kunne man altså spørge hvorfor.

Men opgaven skal løses. Jeg erkender, at de almennyttige selskaber er nærmest til det. Jeg græmmer mig over, at de er så gældbundne, som de er, og savner egentlig eksempler på, at der dog bare var enkelte af dem, der havde været i stand til at indløse deres lån i de tider, hvor vi nu har haft de meget lave obligationskurser, hvor de kunne have indløst gode kroner til halv pris med kroner, der var mindre værd uden skattetilsvær. Sådanne vilkår har ingen andre haft i dette land. Men de har desværre ikke gjort det.

Så har jeg kun én bemærkning tilbage, og den er ment meget fredeligt. Kommunerne fik, så vidt jeg husker i 1968, en tilsynspligt, og det har altså ikke været nogen succes. Det synes jeg, at kommunerne skulle tage til efterretning, for de har også en del af skylden for, at vi i visse tilfælde er kommet ud i en ambulancetjeneste, som vi godt kunne have været foruden.

Så har jeg til allersidst et par bemærkninger til fru Kirsten Jacobsen, der sagde, at jeg var skyld i, at statslånene var på en samlet sum på 26 pct. Det er ikke rigtigt. Det er rigtigt, at jeg var den, der stod bag ved tankegangen om en egenkapital, der ikke skulle forrentes og afdrages foreløbig, og det står jeg stadig væk fast på, ganske vist med kun 10 pct. fra statens side og noget fra kommunernes side og så noget fra Landsbyggefonden.

Når fru Kirsten Jacobsen videre siger: fjern den del af belåningen, der ikke kan skaffes driftsindtægter for, så er det en fristende tan-

kegang. Men vi har nu som udgangspunkt inflationstider, og stigningen i værdien af de bygninger er såmænd lige stor, hvad enten det er parcelhuse eller udlejningsbygninger. Jeg har altid levet ud fra den læresætning, at man skal holde debitorer i betalende tilstand, så længe det er gørligt. Det er i hvert fald i det lange løb økonomisk det mest rigtige.

Keld Andersen (KF):

Det gælder for disse to lovforslag, som det gjaldt for forslaget om boligsikringsydelse, der var til behandling her i tinget forleden, at de er en del af det forlig, som før valget er indgået mellem socialdemokratiet, centrum-demokraterne, radikale, kristeligt folkeparti og det konservative folkeparti. Det er et forlig, det konservative folkeparti som bekendt står ved, også efter valget, og jeg har derfor ikke mange ord at sige om lovforslagene ved denne første behandling.

Jeg har dog nogle spørgsmål til lovforslag nr. 19, som jeg vil rejse i udvalget. Selv om ministeren altså åbenbart får nok med at besvare spørgsmål fra fru Kirsten Jacobsen, så tillader jeg mig at melde et par stykker også.

Jeg tænker bl. a. på den i bemærkningerne til lovforslaget omtalte udlånsvirksomhed, som det ifølge § 29, stk. 2, påhviler fonden at tilvejebringe, nemlig i alt 130 mill. kr. årligt. Af dette beløb anses 50 mill. kr. for tilvejebragt ved boligselskabernes indskud til fonden i henhold til § 21, de såkaldte normaliseringsbidrag. Yderligere anses det indskud, som de almennyttige boligselskabers afdelinger, der er taget i brug før den 1. januar 1965, yder til landsbyggefonden efter reglerne i § 22, at ville andrage mindst 70 mill. kr. Disse to ting tilsammen giver efter min opfattelse 120 mill. kr., og jeg kan ikke rent umiddelbart af lovforslaget se, hvor de manglende 10 mill. kr. kommer fra, men det vil vi tage op i udvalget.

For så vidt angår lovforslag nr. 20, er der jo tale om de huslejeafhøjelser, som for visse beboere vil finde sted som en direkte følge af rentesikringsaftrapningen. Vi er i det konservative folkeparti af den opfattelse, at det må anses for rimeligt på baggrund af de bestræbelser, der bl. a. udfoldes for at dæmpe indkomst-udviklingen, at man forsøger at modvirke disse vanskeligheder for beboerne ved at lægge en dæmper på huslejeudviklingen, og det er jo netop det, dette lovforslag drejer sig om.

Jeg vil derfor som sagt drøfte disse ting nær-